

Knowledge is expensive,
but realise what stupidity can cost you

Joshua Bell

Echt gebeurd : om even over na te denken

Er stond een straatmuzikant aan de ingang van metrostation "L'Efant Plaza" in Washington DC.

Het was een koude ochtend op 12 januari jl.

Hij speelde gedurende **45 minuten**. Om te beginnen Bach, dan het Ave Maria van Schubert, muziek van Manuel Ponce, van Massenet en opnieuw Bach.

Het was bijna 8 uur 's morgens : een piekuur; er kwamen bijna duizend mensen voorbij, meestal op weg naar hun werk.

Na 3 minuten, was er een man op wat rijpere leeftijd die de spelende muzikant opmerkte. Hij vertraagde even, stopte enkele secondes en stapte meteen wat sneller door.

Een minuut later kreeg de vioolspeler zijn eerste dollar : zonder te stoppen gooide een vrouw een biljet in zijn vioolkist.

Enkele minuten later, bleef er een knakker even staan luisteren, maar keek dan op zijn uurwerk en stapte vlug verder... hij was duidelijk te laat.

De grootste aandacht kwam nog van een kleine ongeveer 3-jarige jongen. Zijn moeder trok en duwde hem, maar het kind bleef staan kijken naar de vioolspeler. Uiteindelijk heeft zijn moeder hem flink aangepakt om verder te gaan. Tenslotte, al stappend, hield het kind toch zijn hoofd naar de muzikant gericht.

Gedurende de 45 minuten die de muzikant speelde, waren er **amper 7 personen** die echt bleven staan om even te luisteren.

Alles bij mekaar had hij **32 dollars** verzameld! Niemand heeft het opgemerkt wanneer hij gestopt is. Geen enkel applaus. Slechts één enkele persoon uit de 1000 voorbijgangers heeft hem herkend.

Niemand die er aan dacht dat die vioolspeler **Joshua Bell** was, een van de beste muzikanten op de wereld. Hij heeft daar in die hall van de moeilijkste partituren gespeeld die ooit werden geschreven, en dat op een **Stradivarius uit 1713 met een waarde van 3,5 miljoen \$!**

Twee dagen voor dit gebeuren in de metro, was zijn optreden in het theater van Boston op voorhand uitverkocht, en kostten de tickets bijna 100 dollars per plaats. Dit is echt gebeurd.

Dit incognito optreden van Joshua Bell, in het metrostation was georganiseerd door de "Washington Post" in het kader van een **onderzoek naar perceptie, en de smaken en prioriteiten van de mensen.**

Dit waren de vragen :

- **Kunnen wij in een gewone omgeving, op een ongewoon uur, schoonheid herkennen?**
- **Houden wij stil om het te appreciëren?**
- **Kunnen wij in een onverwachte context talent herkennen?**

Een van de mogelijke conclusies na deze ervaring kan zijn :

Als we niet de tijd hebben om te stoppen en te luisteren wanneer een van de beste muzikanten ter wereld een van de mooiste partituren speelt, hoeveel andere buitengewone zaken laten we dan ook aan ons voorbijgaan?

(Ingezonden door Mireille)

Volledige tekst te vinden op de Washingtonpost

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/04/04/AR2007040401721.html>

http://www.youtube.com/watch?v=hnOPu0_YWhw&hl=nl

Joshua Bell

17-09-2009 pag. 2

Eddy Claesen

Family Business Advisor - Mediator

Accountant - Tax Consultant

Kuilenstraat 16 • B-3600 Genk
tel.: +32 89 32 91 10 • fax: +32 89 32 91 19
eddy.claesen@claesen.be • www.claesen.be